ГІУ Україна
говорить і показує

№8 (2772), середа 23 лютого 2011 року ... ться з 1957 року

ОЛЕКСАНДР ДЕНИСОВ: «РОЗУМНИМ ВИЯВИВСЯ ТРЕТІЙ СИН»

СТОР. 14

ЗА ТАКЕ...

СТОР. 2

ОДРАЗУ «З ПЛЯЖУ»

КОМІКСИ ДЛЯ ПЕНСІОНЕРІВ

СТОР. 2

ГІРШІ ЗА СОБАК...

СТОР. 3

СОФІЯ КИЇВСЬКА ЗА ПІВКРОКУ ДО МОСКОВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ?

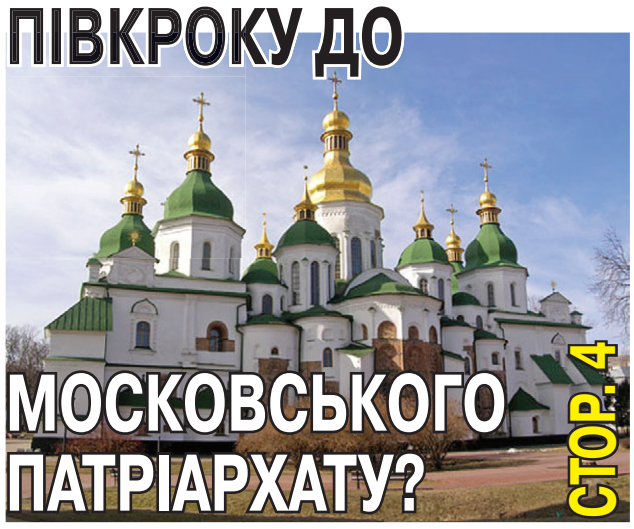

СТОР. 4

ДУМИ ЙОГО, ДУМИ

МІЖНАРОДНИЙ ВАЛЮТНИЙ ФОНД НЕ РОЗУМІЄ ТАКОГО «ВИПЕНДРЬОЖУ»

» ІЗ СЕРЕДИНИ МИНУЛОГО СТОЛІТТЯ МВФ СИДІЛО В СТОЛЬНОМУ ГРАДІ ВАШИНГТОНІ. СИДІЛО СОБІ Й ОБРАЖАЛОСЯ. НУ ЧОГО ВОНИ МЕНЕ НЕ ЛЮБЛЯТЬ?

А люди біля влади там хороші, душевні, але трохи голодні. Як у тому старому фільмі про Чапая, де один чолов'яга перед смертю юшки просив. Так би мовити, в останній раз. Ці теж хочуть, наче в останній раз. Наче після них трава не ростиме. Що ж, хочете – нате! 15 мільярдів - «як з куща». Для друзів, так би мовити, я готовий рідну маму «в натурі» продати, купити, а потім знову перепродати, але цього разу вже дорожче! А українські братки й не проти «потім дорожче», аби тепер одразу і щоб собі в накладі не залишитись. Їхні прем'єри і віце-прем'єри (колишні й теперішні) «лохматять» співгромадян за всіма правилами «ілюзіону» - забирають наручні годинники та останню сорочку, а за мить, після «раз-два-три-оппа», повертають назад вже зламаними та дірявими. Ще й дяки за свої «фокуси» вимагають. Мовляв, все для людей, для їхнього блага. Ось і 2008-го пані Тимошенко підписала вельми цікавий документик. За ним Україні пропонували гарненький кредит, а натомість вимагали лише кілька незначних дрібничок:

• Вибити борги з населення та підприємств до остаточного «нокауту»;

• Ні в якому разі не дозволити зрости реальним доходам українців;

• Забезпечити гнучкий обмінний курс місцевих грошей;

• Підвищити вартість енергоресурсів до світового рівня.

Ну хіба це «захмарні» вимоги? Але ж баба - є баба! Всіх «взула», навколо пальця окрутила і кожному плюнула в душу. Гроші взяла, а квартплати не підвищила, зарплат з пенсіями не «заморозила», цін не відпустила. Слава Обамі, нарешті на її місце прийшли «реальні пацани». Сказали – зробили! Он, Азаров із Тігіпком народ порадували. Кажуть, 80% нового кредиту зміцнять золотовалютний запас України (тобто залишаться в закордонних банках, зміцнюючи іноземні економіки).

Натомість простий люд чесно отримав здороження газу, кабальний Податковий кодекс і підвищення пенсійного віку. Тепер люди справді до пенсії не доживатимуть. Але від цього всім тільки краще. Небіжчики не мучитимуть ні себе, ні Азарова; не псуватимуть повітря, не переводитимуть дефіцитних харчів та не виходитимуть на ці дурнуваті майдани. Мені також на руку. Але найбільше задоволені урядовці. Кожна зароблена, але не отримана пенсія – зайві кошти в гаманці олігархів. Пенсія до пенсії – нове намисто для коханки. А те, що за шість останніх років там «врізало дуба» більше шести мільйонів українських душ, вселяє оптимізм і райдужні сподівання великого бізнесу. Кому вони потрібні, ті душі? Неприкаяні, напівголодні, обдурені. Одне слово – лохи! О, саме пан Азаров дзвонить. Не дарма кажуть - «про вовка промовка».

- Алло! Героям слава! Тим більше, що у вас героїв – 97 відсотків. Ви їх морите-морите, мордуєте-мордуєте, а їм - хоч що. Стоять, ходять і все ще не падають. Ми, МВФ, такого «випендрьожу» не розуміємо. Сказано було вмерти - із штанів вистрибни, але вмри. Це й до вас претензії, пане Азаров. У лібералів бавитесь? Не добре, не по-людськи, не за планом. Тож невдовзі чекайте, завітаю до вашого Києва. Ні, не випити – проінспектувати. І не «ласкаво просимо», а «так точно». Пам'ятайте про субординацію! – жбурнув слухавку роздратований МВФ.

Прем'єр, а теж - наче дитина! Все намагається «обличчя зберегти», «мати вигляд» у телевізорі, про макроекономічні показники побалакати. Якщо балакає, значить хтось його таки слухає. От і добре. Як говорила в одному старому кіні (про Буратіно) лисиця Аліса: «...допоки в світі мешкають дурні, ми в МВФ не будемо в лайні. Для дурнів не потрібен ніж, ти покажи їм мідний гріш...». Ну а далі – відповідно жанру. Роби з ними все, що забажаєш. І з їхньою незалежністю також. Обожнюю цей світ!

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

РЕПЛІКИ

КОМІКСИ ДЛЯ ПЕНСІОНЕРІВ

ОПОЗИЦІЯ КРИТИКУЄ УРЯД ЩОДО ПЕНСІЙНОЇ РЕФОРМИ, НЕ РОЗУМІЮЧИ ЇЇ СУТІ. З ТАКОЮ ДУМКОЮ ВИСТУПИВ ГОЛОВА ПІДКОМІТЕТУ З ПИТАНЬ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ВР, НАРДЕП ВІД ПАРТІЇ РЕГІОНІВ ОЛЕКСІЙ ПЛОТНІКОВ.

Про це він заявив 18 лютого під час дискусії щодо урядового законопроекту про пенсійну реформу в ефірі програми «Шустер Live» за участі віце-прем'єр-міністра України Сергія Тігіпка. «Я дуже уважно спостерігаю за бесідою віце-прем'єра та опозиції і подумав, що опоненти пана Тігіпка не бачили цей законопроект, не читали і не хочуть його читати», - сказав Плотніков, коментуючи дискусію.

Раніше народний депутат України (фракція НУ-НС) Ксенія Ляпіна розкритикувала пропозиції уряду щодо пенсійної реформи і оприлюднила свої, що стосуються відмови від пенсій і переходу на соціальну допомогу і виплати її з інших джерел, наприклад, за рахунок податку на промислову нерухомість.

Плотніков зазначив, що до подібних заходів не вдається жодна розвинена країна.

А от пропозиція до віце-прем'єра: «Може треба якісь комікси випустити в малюнках. У нас професійна розмова йде тільки з одного боку», - зазначив депутат.

Натомість ведучий програми Савік Шустер запропонував Сергію Тігіпку частіше приходити на ефіри, щоб усі глядачі могли спостерігати професійний діалог.

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГіПУ»

«МОЖНО, ЄСЛІ ОСТОРОЖНО...»

ДОБІГАЄ КІНЦЯ ЦИКЛ МАТЕРІАЛІВ, ДЕ МИ РОБИЛИ ОГЛЯДИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ВИПУСКІВ НА ПРОВІДНИХ УКРАЇНСЬКИХ ТЕЛЕВІЗІЙНИХ КАНАЛАХ. ПЕРЕДОСТАННІЙ ОГЛЯД - ПРО ПРОГРАМУ «24 ГОДИНИ», ЩО ВИХОДИТЬ НА КАНАЛІ «ТОНІС».

Безсумнівно, випуск новин, продукований «зелено-білим» каналом, може вважатися одним із двох найкращих у контексті вітчизняного ТБ-простору. «24 години» складають хорошу компанію «Підсумкам дня» «Першого Національного», підкупаючи реципієнта поміркованістю, розважливістю, об'єктивністю й масштабністю подачі інформації...

Аби змалювати численні «плюси» цього інформаційного випуску, доведеться застосувати всі ті епітети й аргументи, до яких ми неодноразово зверталися впродовж усього циклу рецензій. Тому не будемо цього робити. Просто згадаємо, у вигляді резюме, що «24 годинам» притаманна приємна гама кольорів (із переважаючим світло-зеленим); хороша українська мова й незаангажованість при коментуванні новин.

Сумний парадокс у тому, що всі перераховані вище чесноти тьмяніють, після введення їх у певний контекст. Спробую аргументувати свою думку.

Нещодавно відомий російський політичний журналіст окреслив «дотепну» тенденцію, що проявляється в ЗМІ буквально в усьому світі — зокрема й у газетній справі. Мовляв, поважним, шанованим виданням, у яких — це найголовніше — великий наклад, непритаманна радикальність у поглядах. У таких газетах, часописах, журналах не зустрінеш різких оцінок тієї чи іншої політичної ситуації, критичних висновків із будь-якого приводу. Все це — парафія малотиражок, маргіналізованих видань, які кічаться власною «незалежністю». Бо більше, як доводить практика, нічим.

Як приклад згадуваний «метр пера й мікрофона» з сусідньої країни згадав американський часопис New Times і російську «Новую газету»: вони наповнені скандальною, викривальною інформацією, ґрунтовними й затребуваними соціумом авторськими дослідженнями, сенсаційними знахідками. І в обох випадках держапарат «чомусь» дає їм негласний дозвіл бути опозиціонерами.

Слово «чомусь» взято в лапки невипадково: насправді, причина такої начебто дивної поведінки очевидна — внаслідок невеликого тиражу на думку цих видань ніхто серйозно не зважає, бо вона (думка) достукується до невеликої кількості людей...

І чим не ситуація з програмою «24 години»? Хіба не доцільно припустити, що вражаючі, враховуючи навколишній контекст, об'єктивність і «непродажність» каналу зумовлені його невеликим, у загальнодержавному масштабі, покриттям. Ну хто дивиться «Тоніс»? Мешканці великих міст (і то не всіх); «продвинуті» глядачі; особи, які мають доступ до Інтернету й уміють ним користуватися.

Це ж так зручно — мати поруч телевізійний канал із малою аудиторією, про який можна згадати в момент, коли хтось там із Європи закидає про згортання демократії чи тиск на ЗМІ...

Володимир БАНЯС

ЗА ТАКЕ - ОДРАЗУ «З ПЛЯЖУ»

» ТАК ПРОРЕАГУВАЛИ ПОЛЯКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ СКАНДАЛ ЩОДО ГОЛОСУВАННЯ НАРДЕПА АР'ЄВА БЕЗ НАРДЕПА АР'ЄВА. ПОБАЧИВШИ, ЯК УКРАЇНСЬКИЙ ДЕПУТАТ СПРИТНО СТРИБАЄ ВІД «ЯЩИЧКА» ДО «ЯЩИЧКА», ГОЛОСУЮЧИ ЗА КІЛЬКОХ ВІДСУТНІХ «ТОВАРИШІВ», ЙОГО ПОЛЬСЬКІ КОЛЕГИ ЛЕДЬ НЕ ПОРВАЛИ БОКИ ВІД СМІХУ. ОДРАЗУ «ЗАКЛАЦАЛИ» ВІДЕОКАМЕРАМИ, ЩОБ БУЛО ЧИМ У ПОЛЬЩІ РОДИЧІВ ЗВЕСЕЛИТИ.

Поляки пояснили українським журналістам, що такі випадки на їхній батьківщині апріорі неможливі. Якщо депутат Сейму насмілиться проголосувати не особисто, він одразу втратить мандат і більше ніколи не зможе бути обраний. Старожили Сейму пригадали лише один подібний випадок - скандал десятирічної давнини, після якого голосування замість іншого депутата вважається державним злочином і шахрайством.

Схожий «прокол» нещодавно зафіксували в Литві. Після того, як депутат литовського Сейму проголосував за колегу, конституційний суд країни безжально й наполегливо порекомендував парламенту виключити з депутатського корпусу обох законопорушників. Польський сенатор Лукаш Абгаровіч порадив українцям: «Не варто взивати до совісті. Треба змінити закон і максимально обтяжити покарання. Якщо б у нас так голосували – це одразу прокуратура, суд і «пішов геть» із парламенту назавжди».

Олесь М'ЯСНИЙ

ГІРШІ ЗА СОБАК...

СПРАВА ЗІ СМЕРТЮ ЖІНКИ-ВОЛОЦЮГИ, ЯКУ РАЗОМ ІЗ ІНШИМИ ЧОТИРМА ОСОБАМИ БЕЗ ПЕВНОГО МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ ВИВІЗ НА КЛАДОВИЩЕ ТЕРАПЕВТ КИЇВСЬКОГО МЕДИЧНОГО ЗАКЛАДУ №1, НАРАЗІ НАБУЛА СКАНДАЛЬНОГО РОЗГОЛОСУ, АЛЕ САМИХ ЕСКУЛАПІВ ТА БОМЖІВ НЕ ЗДИВУВАЛА. СИТУАЦІЯ ПАТОВА. «В МІНУСІ» ВСІ – І БЕЗПРИТУЛЬНІ, І ЛІКАРІ. ОДРАЗУ Й НЕ ЗРОЗУМІЛО, КОМУ З НИХ БІЛЬШЕ ЛИЧИТЬ ЗАГОЛОВОК – «ГІРШІ ЗА СОБАК».

Зі слів потерпілих бездомних, 29-річний терапевт Артур Восканян свідомо вивіз п'ятьох пацієнтів (серед них були і безногі) замерзати на Вишгородське кладовище. Після такої «терапії» одна жінка померла (ймовірно від переохолодження), а всі інші «виписані» отримали наочний урок - у цій державі їх цінують менше, ніж паршивих безрідних собак.

ЛЮДИ - НЕ СОБАКИ. СОБАК ОХОРОНЯЄ «ТОВАРИСТВО ЗАХИСТУ ТВАРИН»

Колись в українських селах дворових псів у мороз забирали додому. Якщо холодної ночі нещасна тварина жалібно вила на подвір'ї, то зранку на недбалого господаря чекала обструкція з боку сільської громади. Пам'ятаєте фольклор про погану погоду та собаку, якого добрий господар на двір не пускає, береже, охороняє? Бомжів ніхто не охороняє. На жаль, «Товариства захисту людей» в Україні поки що не запроваджено. Вони поза життям, викинуті, непотрібні, нікчемні. Трусяться й принижуються перед кожним зустрічним «терапевтом», аби вижити (не прожити) хоча б протягом ще одного дня.

ВОНИ НЕ АНГЕЛИ, АЛЕ ВОНИ ЛЮДИ

Скандальна справа несподівано набула розголосу («живих трупів» біля кладовища вгледів випадковий свідок) але не шокувала київських лікарів. Вони твердять, що періодично вдаються до подібних методів. Мовляв, асоціальних хворих не можна тримати в лікарні занадто довго, а виписувати їх нема куди. За словами лікаря Вишгородської «швидкої» Анатолія Новака, який опікувався саме цією «відмороженою» п'ятіркою, таких пацієнтів частенько виписують із лікарень «в нікуди». Садять у трамваї-тролейбуси й відправляють під чотири вітри.

Цього разу скандал спалахнув лише тому, що одна неадекватна пацієнтка нахабно померла без попереднього погодження з терапевтом Восканяном. Давайте домовимось, що ми поставили себе на місце втомлених ескулапів, змогли уявити, як безпринципні бомжі «дістають» нещасних невиспаних медиків. Авжеж безпринципні, звісно «дістають» і, напевно, навіть не дякують за добре ставлення до себе. Але ж відправити п'ятьох ЛЮДЕЙ (навіть не собак) на вірну смерть... І це терапевт (кардіолог, нейрохірург, проктолог...), який свого часу дав урочисту клятву «не нашкодити»... Нема слів.

БОМЖІ ЛІКАРЯ НЕ ЗА СУДЯТЬ. НАВІТЬ Н Е ПРИСОРОМЛЯТЬ

Майже напевно терапевт вийде з «мутної води», не замочивши білого халата. Хто його посадить? Напівживі напівлюди? Та годі. Вони не наполягатимуть на покаранні, просто не зуміють. Їхньої потенції вистачає лише на те, аби «ще один день простояти, ще одну ніч протриматись». Судячи з усього, сам Восканян себе винним не вважає, як і більшість персоналу тепер вже «уславленої» київської лікарні. Зрозуміло – «честь мундира», престиж закладу, професії, ще якісь там корпоративні інтереси. У такому серйозному переліку місця звичайній людяності та банальній моральності вже не залишається. І це вже не провина Восканяна. Це – деградація всього українського суспільства, наша деградація.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

РЕЙТИНГ ПАРТІЇ РЕГІОНІВ ЗНИЗИВСЯ ВДВІЧІ?

» У РАЗІ ПРОВЕДЕННЯ ПАРЛАМЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ЛЮТОГО, ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ ПОТРАПЛЯЛО Б ШІСТЬ ПАРТІЙ ТА БЛОКІВ. ПРО ЦЕ СВІДЧАТЬ РЕЗУЛЬТАТИ ОПИТУВАННЯ, ЯКЕ ПРОВЕЛА ОРГАНІЗАЦІЯ «УКРАЇНСЬКЕ ДЕМОКРАТИЧНЕ КОЛО» НА ЗАМОВЛЕННЯ ІНСТИТУТУ ПОЛІТИКИ.

Партія регіонів отримала б 20,6% серед усіх опитаних, «Блок Юлії Тимошенко» - 15,6%, Політична партія «Фронт Змін» - 8,7%, «Сильна Україна» - 5,6%, Всеукраїнське об'єднання «Свобода» - 4,8%, а Комуністична партія України - 3,9%.

Висловили готовність проголосувати за Партію «УДАР» 1,7% респондентів, за Партію «Громадянська позиція» – 1,3%, за Політичну партію «Наша Україна» – 1%, за «Блок Литвина» – 0,9%, за Соціалістичну партію України – 0,2%, за Прогресивну соціалістичну партію України – 0,1%, за іншу партію або блок – 2,2%. Проти всіх проголосували б 14,8%. Не змогли визначитись 7,2% опитаних.

Брати участь у виборах до Парламенту збираються 76,3% громадян (сума відсотків відповідей «Упевнений, що голосуватиму» і «Скоріше за все, братиму участь»).

У лютому 2011 року, порівняно з травнем 2010-го, в рейтингах партій та виборчих блоків відбулися певні зміни.

Знизилися показники: Партії регіонів на 22,8% (з 43,4% до 20,6%).

Політичної партії «Сильна Україна» на 6,1% (з 11,7% до 5,6%).

Зросли показники: «Блоку Юлії Тимошенко» на 4,2% (з 11,4% до 15,6%).

«Політичної партії «Фронт Змін» на 2,9% (з 5,8% до 8,7%).

Всеукраїнського об'єднання «Свобода» на 3,4% (з 1,4% до 4,8%).

Комуністичної партії України на 1,3% (з 2,6% до 3,9%).

Рейтинг інших партій майже не змінився.

Організація «Українське демократичне коло» проводило опитування з 29 січня до 7 лютого 2011 року.

Вибіркова сукупність репрезентує доросле населення України й охоплює всі регіони країни. За місцем проживання опитано 1200 респондентів віком від 18 років і старше. Статистична похибка вибірки з вірогідністю 0,95 не перевищує ±2,9%.

Спитаєте, хто проти неперевершеного симпатяги Сільвіо? Звісно італійки. Особливо ті, які «вийшли з юного віку». Сотні тисяч таких у середині лютого взяли участь у масових маніфестаціях, вимогою яких була відставка прем'єр-міністра «тривалого використання» добродія Берлусконі. І це лише за зв'язки з 17-літньою марокканською танцівницею на прізвисько Рубі. Прем'єр нібито використав службове становище, щоб позбавити дівчину утисків з боку правоохоронців (хіба не добродій?), а також начебто платив їй за сексуальні послуги (як справжній мужчина).

Берлусконі відкидає звинувачення, а Рубі не підтверджує наявність сексуального зв'язку з 74-річним прем'єром. Проте це вже не має значення. Прокуратура Мілана і жінки «середземноморського чобота» гуртом посунули на барикади. Лише в Римі кілька тисяч розгніваних протестанток «струшували повітря» «чоловіконенависницькими» гаслами: «Геть Берлусконі!» Аналогічні акції відбулись у двох сотнях інших італійських міст. Представниці прекрасної статі чомусь соромились за свого «супермена». Так і казали: «Нам соромно за Берлусконі!» Особисто я їх не розумію. Наприклад, мені за нього радісно і навіть трохи заздрісно. Проте, незважаючи на цю суб'єктивну думку, італійських «сестер по крові» підтримали у багатьох країнах світу. Зокрема й в Україні.

БЕРЛУСКОНІ - МУЖИК, ІТАЛІЯ - НЕ БОРДЕЛЬ, А УКРАЇНА – НЕ ТІЛЬКИ FEMEN!

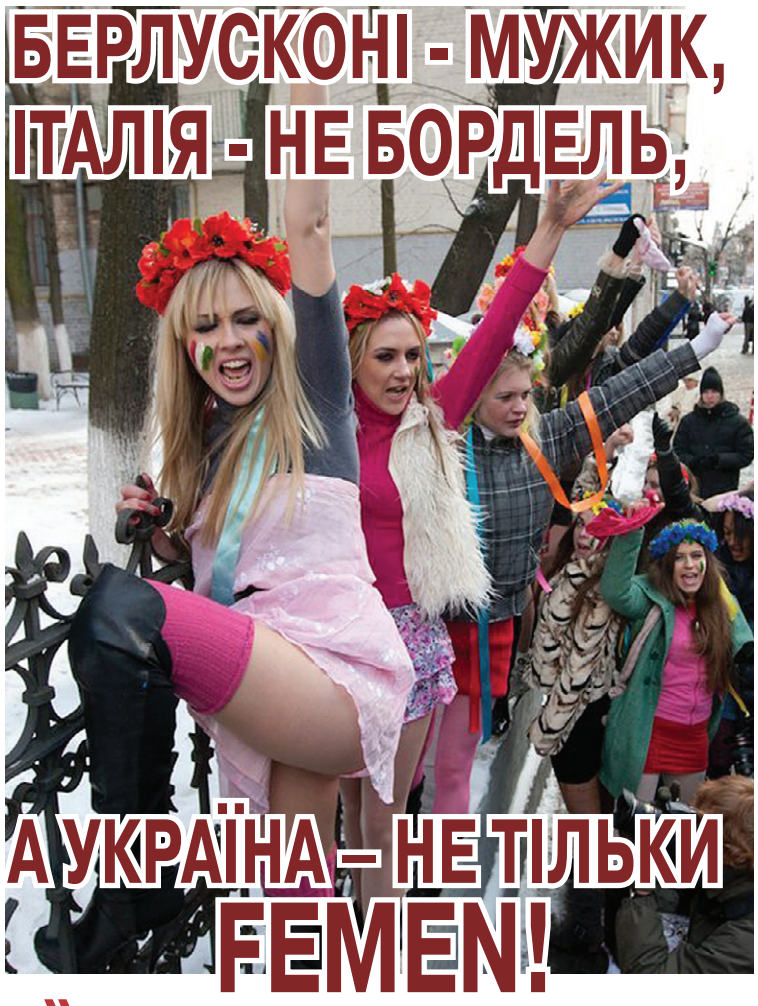

» БЕРЛУСКОНІ СУДЯТЬ. ЗА ЩО? ВИЯВЛЯЄТЬСЯ ЗА ТЕ, ЩО ВІН ДОСІ СПРАВЖНІЙ МУЖИК, ЩИРИЙ ШАНУВАЛЬНИК ЖІНОК І ЗАТЯТИЙ ЛОВЕЛАС. ТОБТО САМЕ ЗА ТЕ, ЩО ВЕСЬ СВІТ НАЙБІЛЬШЕ ЦІНУЄ В ІТАЛІЙЦЯХ.

НА ЗНАК ПРОТЕСТУ ПРОТИ СЕКСУ FEMEN... ЗНЯВ ТРУСИ

Принципові «гарнюні» зі скандального руху дуже перейнялися долею нещасної марокканки. На знак протесту проти «сексуальних домагань» щодо VIP повії вони щиросердно... зняли труси. Так-так. У день закоханих, незважаючи на лютий мороз, прямо перед будинком італійської амбасади. Всі присутні отримали неймовірне задоволення! Італійські дипломати, журналісти, зіваки, самі ексгібіціоністки, а найбільше – київські правоохоронці. Вони звісно заарештували «дієвих моралісток» і потягнули їх, таких голих і вкрай принципових, спочатку до відділку, а потім до палацу правосуддя. 15 лютого 2011 року національна Феміда постановила непримиренним захисницям італійської цноти суворий вирок: дві чарівні «голозадки» мають сплатити штрафи (850 та 51 грн.), ще одна була виправдана, а дві на суд просто не з'явились (нащо воно їм).

ЩО МАЄМО В ПІДСУМКУ?

Черговий поліцейський «безпрєдєл», антидемократичне придушення мирної акції протесту, «обламаних» спостерігачів від італійського дипкорпусу, громадських інституцій та простих мешканців навколишніх районів. Натомість міліціянти залишились цілком задоволені. Їм знову випав своєрідний «джекпот» - моральна компенсація за невелику зарплатню і потворну службову форму. «Солодким» дівчаткам із FEMEN - особливий «респект»! Воістину, вони знайшли своє призначення. Аби я був років на шістдесят молодший, до того ж гарною, сучасною жінкою, чесне слово без вагань приєднався б до них. А що? Не треба вчитися, працювати, досягати, страждати, виборювати, розчаровуватись, приймати доленосні рішення. Зняв труси, і вже «у шоколаді», на шпальтах і телеекранах! Не кар'єра - мрія!

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ОГОЛОШЕННЯ *«Інститут металофізики НАН України на конкурсних засадах надає в оренду приміщення. Довідка за адресою: м.Київ, бульв.Вернадського, 36, тел. 424-12-05.*

СОФІЯ КИЇВСЬКА ЗА ПІВКРОКУ ДО МОСКОВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ?

» СИТУАЦІЯ НАВКОЛО СОФІЇ КИЇВСЬКОЇ ЗУМОВИЛА СПЛЕСК КРИТИКИ НА АДРЕСУ ГУМАНІТАРНОЇ ПОЛІТИКИ УРЯДУ ТА НАРАЗІ МОЖЕ СПРОВОКУВАТИ ЧЕРГОВУ ХВИЛЮ МІЖКОНФЕСІЙНОГО ПРОТИСТОЯННЯ В УКРАЇНІ. ХТО ПІДШТОВХУЄ СУСПІЛЬСТВО ДО БІЙКИ? І НАВІЩО?

На початку року тоді ще глава Української греко-католицької церкви Любомир Гузар звернувся з відкритим листом до Президента України Віктора Януковича, в якому виказав занепокоєння можливістю скорої передачі Софійського собору під «омофор» Московського патріархату. Департамент інформації Української греко-католицької церкви розповсюдив текст цього звернення: «Як нам стало відомо, 22 грудня гуманітарна рада при Президентові України розглядала пропозицію про передачу Софії заповіднику «Києво-Печерська лавра»… Ми впевнені - подібний акт призведе до того, що тисячолітній пам'ятник української духовності стане храмом одної гілки Київської церкви – УПЦ МП». Того разу чергова оптимізація не знайшла підтримки більшості ради. Правда, на цьому «підкилимна боротьба» навколо Софії не припинилась.

«АНТИКУЛЬТУРНИЙ» БУНТ МУЗЕЙНИКІВ

Питання вилучення «історичної спадщини» України з-під упорядкування Міністерства регіонального розвитку призвела до справжнього бунту співробітників національного заповідника «Софія Київська». На початку лютого цього року люди вийшли на акцію протесту проти планів передачі національного скарбу Міністерству культури України. Заввідділом національного заповідника «Софія Київська», професор Никитенко зауважує: «Міністерством культури у буферній зоні «Софії» вже зараз погоджено близько 30 об'єктів будівництва. Це дуже тривожний сигнал для суспільства!»

«ПІЗНО ПИТИ БОРЖОМІ»…

«Культура» на звинувачення протестувальників не зважає. Каже, вимога ЮНЕСКО - щоб «Софія» та Лавра знаходились під єдиним керівництвом. Наразі вже точно відомо, що Кабмін таки передає комплекс історичних споруд «Софія Київська» під управління Міністерства культури та туризму. Прем'єр доручив Міністерству фінансів передати Мінкульту відповідні бюджетні призначення на утримання і розвиток заповідника. Подібне рішення спричинило бурю протестів серед українського суспільства. Від народних депутатів до київських містоохоронців. Прості кияни також незадоволені. Навчені. Знають про особливі стосунки «культурного» міністра з керівництвом Московського патріархату і про хронічну непередбачуваність лаврського єпископа Павла.

НЕ ДАЙ БОЖЕ «ВАРФОЛОМІЄВОЇ» НОЧІ

Але найбільше панікує священство. Те, яке нині в безнадійній опалі. Представники УПЦ Київського патріархату, автокефали та греко-католики б'ють на сполох. Кажуть, якщо «Софію» «прихватизують» опоненти, державна влада отримає небачений спротив усіх інших конфесій країни. Сільський батюшка УПЦ Київського патріархату ієрей Іван Кричківський по секрету повідомив газеті, що серед кліру його конфесії на цей випадок «гуляють» занадто радикальні настрої. Священик говорить про одностайність позицій: або спільне «рівновелике» користування, або, не дай Боже, – «християнський» майдан. Проте спільне користування не приймає Московський патріархат. Ще влітку минулого року голова синодального інформаційно-просвітницького відділу УПЦ МП протоієрей Георгій Коваленко наголошував, що подібна пропозиція «негативно сприйматиметься віруючими (Московського патріархату). Крім того Коваленко наполягав, що УПЦ МП завжди вважала і продовжує вважати Софію резиденцією Київського митрополита й дуже сподівається на скору передачу національної святині в розпорядження «істинної Церкви».

СХЕМА

Подальша доля «Софії» тепер здається доволі прогнозованою. З урахуванням останніх тенденцій, вона, ймовірно, невдовзі перейде під «омофор» Московського патріархату. Теперішнього господаря «перлини», Міністерство культури України, давно й надійно вирізняє хронічна бідність та «дірявість». Кошти на утримання заповідника швидко розійдуться на тимчасові «латки» в міністерському господарстві, собор залишиться на «підсосі», а чиновники здивовано потиснуть плечима. Мовляв, ну не змогли, не впорались. Що ж тепер? І тут раптом, наче супермени з літерами МП на грудях, із київського «недалека» випірнуть бородаті рятівники, що запропонують і реставраційні кошти, і потрібну аргументацію, і розумне філософське обґрунтування. Думаєте - фантастика? Тоді прокиньтесь і уважно погляньте навколо…

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

Він (Янукович) вибудував ефективну вертикаль влади, провів політико-адміністративну реформу, розпочав боротьбу з бюрократією та корупцією. Громадяни України переконалися, що зробили правильний вибір, і що у них тепер є перспектива соціально-економічного розвитку, відновлення добросусідських відносин з Росією», - вважає великий спеціаліст щодо «українського питання» пан Бабаков. А ще зауважує, що Україна стала відповідальною та договороспроможною країною. Далі більше. Віце-спікер іноземної держави окреслив коло завдань українського Президента на найближчий період. Він «озадачив» Януковича наступними цілями:

РОСІЯНИ КРАЩЕ ЗНАЮТЬ,

» І НЕ ПРОСТО ЗНАЮТЬ, А Й ВВАЖАЮТЬ ЗА ДОЦІЛЬНЕ НАВЧИТИ НЕДОЛУГИХ МАЛОРОСІВ СВОЄЇ «ІСТИНИ В ОСТАННІЙ ІНСТАНЦІЇ». ТАК НАПРИКІНЦІ ПЕРШОГО РОКУ ПРЕЗИДЕНТСТВА ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ РОСІЇ ОЛЕКСАНДР БАБАКОВ ЩИРО ВВАЖАЄ, ЩО УКРАЇНЦІ РАДІСНО ПЕРЕКОНАЛИСЯ В СВОЄМУ ПРАВИЛЬНОМУ ВИБОРІ НА КОРИСТЬ НИНІШНЬОГО ГАРАНТА, ГОЛОВНИМ ДОСЯГНЕННЯМ ЯКОГО ВВАЖАЮТЬ ПОЛІТИЧНУ СТАБІЛЬНІСТЬ І, УВАГА, ВПЕВНЕНІСТЬ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ У СВОЇЙ ВЛАДІ.

ЩО ДУМАЮТЬ УКРАЇНЦІ…

1.Спільна з Росією культурна та освітня політика (напевно, у форматі запровадженої практики знищення Українських земляцтв у Росії, репресій щодо української бібліотеки в Москві, перейменування київських вулиць на «московський лад», експансії російської мови, псевдолітератури, телевізійного та музичного непотреба на внутрішній український ринок).

2. Співробітництво в міжнародній сфері з питань вирішення «заморожених» конфліктів на території Співдружності Незалежних Держав (вірогідно, думають примусити українців визнати самопроголошені псевдодержави – Абхазію та Південну Осетію, щоб «опустити» нас перед цивілізованим світом до рівня «неадекватної» Венесуели).

3. Партнерство з Організацією договору про колективну безпеку і напрацювання загальної оборонної доктрини, яку можна буде запропонувати Європі «де-факто» (не інакше, під проводом «старшого брата», без найменшого натяку на самостійну політику та власний державницький погляд).

Що тут сказати? Дожилися, дохазяйнувалися, «донезалежничали». Маленький російський «пішак» публічно дозволяє собі повчати Президента України та ставити йому першочергові завдання. До такої зухвалості у мене епітетів не знайшлося. Тож, вибачте, але замість висновку - «No comments!»

Петро БОНДАРЧУК

АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОГО ТЕРОРУ

» ІДЕТЬСЯ НЕ ПРО КРИВАВІ АКЦІЇ ЧАСІВ УНР, «МАХНОВЩИНИ» ЧИ «БАНДЕРІВЩИНИ». НАША УВАГА НАРАЗІ ПРИКУТА ДО ОСТАННІХ ПОДІЙ У ДЕРЖАВІ, ЯКІ ПРИМУШУЮТЬ ШВИДШЕ ХВИЛЮВАТИСЬ, НІЖ ПЛАКАТИ. НА ТЛІ МІЖНАРОДНОГО РОЗГУЛУ НАШ «НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРОДУКТ» НАСПРАВДІ НАГАДУЄ ГРУ В ТЕРОРИЗМ АБО «ОСТАННЄ КИТАЙСЬКЕ ПОПЕРЕДЖЕННЯ».

Тероризм взагалі не виникає на пустому місці. Він – попередження, реакція, помста чи превентивна міра. Тобто терор як такий – видима ланка невидимого логічного ланцюга, подовженого в часі на роки, й у просторі – на десятки тисяч кілометрів. Наприклад, жахливий вибух у Домодєдово спричинила жорстка «зачистка» північнокавказького селища російським спецназом, в якому народився та виріс 20-річний хлопець-смертник, що й проніс до терміналу горезвісний «пояс шахіда». Ту каральну «зачистку» спровокували самі чеченські партизани. Своєю надмірною активністю вони примусили реагувати ФСБ… І так далі.

УКРАЇНСЬКІ ТЕРАКТИ. ПОКИ ЩО ПОПЕРЕДЖЕННЯ

Терпиму й тиху Україну останнім часом накрила хвиля терору. Поки що демонстративно-показового. Нагадаємо: Кіровоградські вибухи в жовтні, Макіївка, підрив «товариша Сталіна» та церковної споруди в Запоріжжі, псевдобомби в Києві, кислота в обличчя високопосадовця та масові підпали столичних автівок минулого тижня. Погодьтесь, така динаміка – це вже не гра в «козаків-розбійників». Це дуже тривожна тенденція, яку навряд чи зупинять прості поліцейські методи. Особи, що йдуть на подібні «викрутаси», добре обізнані щодо суспільного резонансу та, напевно, готові до особливого ставлення МВС. Проте реальність відплати нікого не зупиняє. Отже, український люд доходить до останньої межі.

«ПОКРАЩЕННЯ ЖИТТЯ» ВЖЕ НЕ НАДИХАЄ

Варто пошукати причини в економічній складовій нашого життя. Попри «сомнамбулічні» причитання урядовців про «успіхи, успіхи та успіхи», народ опинився в такій кризі, що попередні важкі роки здаються «веселим карнавалом» напередодні чуми. Давайте не ховати голови в пісок. Невже ми не знаємо про фактичне згортання малого бізнесу? Чи не розібралися в тонкощах української медицини, яка має лише одну генеральну мету – обібрати нещасних хворих до нитки? А нові повноваження правоохоронців, що доводять людей до самогубства прямо у відділках міліції? Чи традиційні «ноу-хау» від панів Могильова та Табачника, які не тільки боляче б'ють по самолюбству національного етносу, але й акуратно вичищають без того порожні гаманці українців?

Про «вибух» комунальних тарифів, роздрібних цін на все, заморожування соціальних виплат, колосальну заборгованість по пенсіях та заробітних платах; про затримки, штрафи, політичні утиски, підвищення пенсійного віку та новий кабальний Трудовий кодекс тепер краще взагалі не згадувати. Одразу хочеться вмерти! Або емігрувати. Або «оком за око» відплатити оптимістичним демагогам із телевізора. Хочеться заплакати від сміху, коли після кожного наступного теракту державні очільники «роблять» здивовані мученицькі обличчя. Мовляв, і де беруться на наші відповідальні голови ці «відморозки». Із ланцюга, панове. Із невидимого логічного ланцюга, де кожна негативна дія провокує наступну протидію. В демократичній державі вона проявляється у вигляді масових протестів. У поліцейському - вибухають бомби та палають автівки. Що тут незрозумілого?

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ЕКОНОМІЯ НА МОВІ

НАРОДНІ ДЕПУТАТИ ПРОПОНУЮТЬ НАДАТИ УКРАЇНОМОВНИМ РАДІОСТАНЦІЯМ ПОДАТКОВІ ПІЛЬГИ. ПРО ЦЕ ЙДЕТЬСЯ В ЗАКОНОПРОЕКТІ «ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ» №8095, ЯКИЙ ЗАРЕЄСТРОВАНИЙ У ПАРЛАМЕНТІ ГРУПОЮ ДЕПУТАТІВ ВІД ОПОЗИЦІЇ І ВЛАДИ. ЯК ПОВІДОМЛЯЄ ПРЕС-СЛУЖБА ПАРТІЇ РЕГІОНІВ, ВІН МАЄ ПІДТРИМАТИ РАДІОМОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЮ МОВОЮ.

За словами одного з авторів законопроекту, «регіонала» Олени Бондаренко, документ пропонує не змушувати радіостанції транслювати національний продукт, а навпаки – заохочувати трансляцію української музики шляхом надання податкових преференцій. Звільняє радіостанції, мовлення яких повністю здійснюється українською мовою з часткою україномовних музичних творів понад 80%, від сплати податку на прибуток та збору за користування радіочастотним ресурсом строком на п'ять років.

«Законодавство більшості держав Європи захищає радіомовлення державною мовою, використовуючи не обмеження, а заохочення. Ухвалення цього документа буде свідчити про подальше поширення в українському законодавстві європейських стандартів», - підкреслила пані Бондаренко.

Нагадаємо, 1 лютого Парламент ухвалив у першому читанні законопроект про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення», що передбачає скасування квот для національного музичного продукту. Ідеться про норму, яка встановлює, що в загальному обсязі мовлення не менше 50% повинно належати музичним творам українських авторів чи виконавців. Тобто пропагувати мову тепер будуть за допомогою фінансових чинників, а не «з-під палки».

МИХАЙЛО ЗЯБЛЮК: ДЕРЖАВА МОЖЕ ІСНУВАТИ ТОДІ, КОЛИ ВМІЄ ЗАХИЩАТИСЯ. І НЕ ЛИШЕ ЗБРОЄЮ…

ІНФОРМАЦІЯ ПРО КРИЗОВИЙ СТАН У ЗНАКОВОМУ ДЛЯ НАШОЇ КУЛЬТУРИ ВИДАВНИЦТВІ «УКРАЇНСЬКА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ» (ДАЛІ - «УЕ») ПОТРАПИЛА ДО МЕНЕ ЯКИХОСЬ ПІВРОКУ ТОМУ. САМЕ ТОДІ З'ЯВИЛИСЬ ВІДОМОСТІ ПРО ХРОНІЧНУ НЕУВАГУ ДЕРЖАВИ ДО ЦІЄЇ ІНСТИТУЦІЇ, ПРО ВІДСУТНІСТЬ НАВІТЬ МІНІМАЛЬНОГО ФІНАНСУВАННЯ, БА БІЛЬШЕ - ПРО ЧИСЛЕННІ РЕЙДЕРСЬКІ АТАКИ, ВІД ЯКИХ ВОНА ПОТЕРПАЄ. АБИ З'ЯСУВАТИ РЕАЛЬНИЙ СТАН СПРАВ, ОГЛЯДАЧ «ГІПУ» ДОМОВИВСЯ ПРО ЗУСТРІЧ ІЗ ОЧІЛЬНИКОМ «УЕ» МИХАЙЛОМ ПАВЛОВИЧЕМ ЗЯБЛЮКОМ. І ВЖЕ ПЕРШІ ХВИЛИНИ У ВИДАВНИЦТВІ ПЕРЕКОНАЛИ, ЩО ТЕМНІ ФАРБИ, ЯКИМИ НИНІ ЗМАЛЬОВУЮТЬ СТАН СПРАВ У НЬОМУ, НЕ Є ПЕРЕБІЛЬШЕННЯМ: ЯК З'ЯСУВАЛОСЯ, ВСЕРЕДИНІ ПРИМІЩЕННЯ… ВІДСУТНЄ ОПАЛЕННЯ. ЧИ ТРЕБА НАГАДУВАТИ, ЯКА ТЕМПЕРАТУРА ОСТАННІМИ ДНЯМИ ПАНУВАЛА У СТОЛИЦІ?

Довідка «ГіПУ». *Всеукраїнське державне спеціалізоване видавництво «Українська енциклопедія імені М.П.Бажана» - наукова, редакційно-видавнича установа, яка випускає універсальну та галузеву енциклопедичну, довідкову і словникову літературу. Заснована у листопаді 1927 року як видавництво «Українська Радянська Енциклопедія» (УРЕ), перезаснована 1957-го як видавництво УРЕ в складі АН УРСР, у 1989-му їй присвоєно ім'я багаторічного головного редактора М.П.Бажана. Протягом років своєї діяльності установа випустила сотні томів різних видань: «Українську Радянську Енциклопедію», «Український Енциклопедичний Словник», «Історію міст і сіл Української РСР», «Історію Академії наук Української РСР» і багато інших.*

- Михайле Павловичу, перше моє запитання буде доволі провокаційне: у мене є звичка відвідувати Центральний державний архів вищих органів влади та управління України. Буквально два тижні тому один шанований добродій звідти повідомив, що легендарна й фундаментальна «Історія міст і сіл Української РСР» потребує не менш фундаментальної переробки: там купа недоліків, недоопрацювань, а то й відвертої фальсифікації… Прокоментуйте, будь ласка.

- Можу одразу заявити, що така інформація майже цілком розходиться з дійсністю. Над згаданим енциклопедичним виданням свого часу працювало близько 100 тисяч людей - істориків, архівістів, краєзнавців, науковців із найрізноманітніших галузей. У кожній області функціонувала творча науково-редакційна група, котра займалася відведеним їй обширом праці. Ці люди провели колосальну роботу, аналогів якої, до речі, й досі немає в світі…

- Ніде немає подібної енциклопедії?

- Ніде! Так, поширені видання подібного штибу, присвячені певному регіону, але щоб на загальнодержавному рівні - ми й досі поперед усієї планети. Отже, повторюся, «Історія міст і сіл…» є насправді унікальним явищем, яким можна лише пишатися. Інша справа, що в ньому є ґрунтовний недолік - та й той «проліз» туди не з вини людей, які працювали над енциклопедією: на догоду радянській ідеологічній машині окремі історичні факти замовчували, інші – випинали. Величезна увага приділялася інформації щодо того, як у тому чи іншому населеному пункті зароджувалася комуністична партія, колгоспний чи партизанський рух тощо. Себто мала місце звичайна політизація, котрої, наголошую, в тогочасному контексті уникнути було неможливо.

- Проте зі здобуттям Незалежності можна позбутися цього дефекту. То коли ж перевидадуть «Історію міст і сіл…» тепер уже «просто» України? І чи перевидадуть…

- Усе, що залежало від нашого енциклопедичного колективу, давно зроблено: ми розробили концепцію перевидання енциклопедії (зокрема, вирішили, що й цього разу її утворюватимуть 27 томів, але окремі з них складатимуться з двох книг), відповідно до якої практично всі її компоненти буде піддано ґрунтовній науковій ревізії, накидали орієнтовний план підготовки і випуску, розрахований на 12-13 років роботи (причому вона вже розпочалася). Проте наша держава не виявляє належного інтересу до справи (хоча розпорядчі документи – Указ Президента України, постанова Кабінету Міністрів України – давно прийняті).

- І на це накладаються додаткові труднощі - зокрема пертурбації з приміщенням видавництва…

- Це взагалі окрема історія. Ще в 1958 році «Українській енциклопедії» надали цей будинок (на вул. Б.Хмельницького, 51а - ***авт.***) у безстрокову оренду, проте 1992-го тодішній градоначальник І.Салій вирішив вилучити його в нас, мотивуючи тим, що «Столиці потрібні гроші!». Тобто вони хотіли забрати приміщення й розмістити в ньому певний заклад, який приносив би прибуток. А потім - усе пішло шкереберть. Видавництво «пресували», нас позбавили більшості приміщень (в одному з них на деякий час «окопалася» «Спортивна газета», котра восени 2009 року припинила існування через… рейдерську атаку), перекрили опалення…

Попри такі перипетії «УЕ» продовжує функціонувати, займатися дуже важливою для суспільства й нашого народу справою. За останні роки вийшло дві знакові праці найвищого світового рівня: «Юридична енциклопедія» (в шістьох томах) і однотомна «Енциклопедія української мови». Втім, найголовніший проект, який ми повинні реалізувати, ще дуже далекий до свого «народження».

- Ідеться, судячи з усього, про вітчизняний аналог «Великої російської енциклопедії», «Британіки» чи «Енциклопедії Майєра».

- Так, багатотомна «Універсальна українська енциклопедія» - ось наш головний орієнтир. Іще 2000-го на державному рівні було зареєстровано відповідний проект. Зі справжнім розумінням до нас поставився тодішній Президент Л.Кучма і Глава Адміністрації Президента України, нинішній Голова Верховної Ради В.Литвин. Але дуже скоро справа «заглухла». Причому, не повірите: «посильну участь» у цьому взяли чинний на той момент прем'єр-міністр В.Ющенко та його заступник – віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань.

- Справді, не вірю.

- Одначе це правда. Чому так сталося - мені невідомо… Наразі ж ситуація не змінилася - чинна влада допоки лише обіцяє сприяти нам.

Додам також, що вже деякий час лежать, припадаючи пилюкою, матеріали енциклопедії «Географічні назви України» та «Мала національна енциклопедія України» - коштів на завершення їх підготовки і випуск немає…

Загалом, хоч як прикро це визнавати, увага держави до справи вітчизняного книговидання, зокрема енциклопедичного, просто гідна жалю. Можливо, тому що більшість наших можновладців не цікавиться проблемами Її Величності Книги – на ній багато не заробиш.

- Банальне запитання - чому, на вашу думку, таке відбувається?

- Знаєте, не мною сказано, що будь-яка держава може існувати тоді, коли вміє захищатися, і то не лише зброєю. Захищати потрібно й власний духовний, гуманітарний простір, певні явища в ньому, котрі сприяють самоідентифікації людини як частини великого цілого – народу, нації, суспільства. А енциклопедії на кшталт «Великої (Універсальної) української…» чи «Історії міст і сіл…» мають колосальне значення для окресленого вище процесу. Наявність таких видань грає роль своєрідного щита, котрим конкретна нація може боронити себе від різного роду ментальних атак ззовні. І не тільки… Не маєш своєї загальноукраїнської універсальної енциклопедії, то читай чужу, живи за нею…

У мене таке враження, що є потужна сила, котрій невигідна поява в нас справжніх, національних енциклопедій. Ось вона й усіляко перешкоджає цьому.

Розмову вів Володимир БАНЯС

КРИЗА ЧИТАЦЬКОЇ КУЛЬТУРИ ВІДСТУПАЄ

МАЙЖЕ ПОЛОВИНА ДОРОСЛОГО НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ НЕ ЦІКАВИТЬСЯ ХУДОЖНЬОЮ ЛІТЕРАТУРОЮ, А КРИЗА КУЛЬТУРИ СПРИЧИНЯЄ ДЕГРАДАЦІЮ ТА ВРАЗЛИВІСТЬ НАЦІЇ. ПРО ЦЕ ЙШЛОСЯ ПІД ЧАС ПРЕЗЕНТАЦІЇ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛЬНОЇ КАМПАНІЇ З ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ЧИТАННЯ.

«Україна втратила статус держави, що найбільше у світі читає. Згідно зі статистикою, майже половина дорослого населення не цікавиться художньою літературою. Народ опинився на межі культурної деградації, став слабкий і вразливий. Українці мають бути освіченою, розвинутою нацією, а для цього треба полюбити книгу», - вважає директор Державної бібліотеки України для юнацтва Георгій Саприкін.

У свою чергу, ініціатор кампанії Влада Прокаєва зазначила, що нині література відвойовує аудиторію у телебачення, кіно та Інтернету. Але читання - не тільки спосіб отримати інформацію. Це унікальний процес, здатний перетворити Людину на Особистість, яка може відчувати, хвилюватися, мислити і реагувати.

Всеукраїнську соціальну кампанію з популяризації літератури «Читай книгу» ініціював благодійний фонд В. Прокаєвої «Обдаровані діти – майбутнє України» і Державна бібліотека України для юнацтва. Мета заходу – підвищити престижність читання, повернути книзі читача, зацікавити молоде покоління, а також оновити бібліотечні фонди актуальною і необхідною літературою.

До проекту увійшли 24 державні обласні бібліотеки для юнацтва по всій Україні, в які планують передати понад 12 тисяч примірників, які були обрані з урахуванням переваг і потреб підростаючого покоління.

ОЛЕКСАНДР ДЕНИСОВ: «РОЗУМНИМ ВИЯВИВСЯ ТРЕТІЙ СИН»

» ДИРЕКТОР ТЕЛЕКАНАЛУ «ФУТБОЛ» ОЛЕКСАНДР ДЕНИСОВ - РОЗПОВІВ ПРО ПЕРЕВАГИ РОБОТИ ФУТБОЛІСТА, ПРОТИСТОЯННЯ УКРАЇНИ І РОСІЇ У СФЕРІ СПОРТУ, А ТАКОЖ ПРО ВІДНОСИНИ З ГРИГОРІЄМ СУРКІСОМ.

«ФУТБОЛ ОБ'ЄДНУЄ ЛЮДЕЙ»

- Чи займаєтеся Ви футболом?

- У молодості трохи бавився, був капітаном шкільної команди. Нині бракує часу. Футбол - це командний вид спорту, тож потрібно підлаштовуватись. Іноді вдається викроїти трохи часу для тренувань з бігу та плавання.

- За яку іноземну команду вболіваєте?

- За клуб, який, напевно, подобається більшості вболівальників світу, - «Барселону». Саме ця команда показує привабливий, атакуючий футбол у виконанні гравців з усього світу, які красивою грою завоювали любов не тільки чоловічої, але й жіночої аудиторії. Перебуваючи у столиці Каталонії, завжди намагаюся потрапити на матч улюбленої команди. Радує, що останнім часом гра українського «Шахтаря» стала дещо схожою на гру «Барселони».

- За що любите футбол?

- У Європі жоден вид спорту не збирає такої кількості людей. Подивіться на стадіони! Уболівальники, напевно, люблять футбол за емоції, які дарує гра. У разі перемоги кожен відчуває себе таким само успішним, як і команда. Футбол єднає людей, змушує забути про повсякденні проблеми.

«ЗА ДОПОМОГОЮ ФУТБОЛУ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИ СІМ'Ю НА ВСЕ ЖИТТЯ»

- Чи відчуваєте тиск з боку Суркіса?

- Як директор каналу «Футбол» - не відчуваю, як журналіст чи ведучий – певною мірою, якщо вважати тиском інформаційну війну, що точиться у відповідь на моє прагнення отримати відповіді на гострі запитання.

- Як ставитеся до фрази: «Було в батька три сина: два розумні, а третій - футболіст»?

- Судячи по автомобілях, прикрасах і способу життя успішних футболістів, розумним виявився саме молодший син (*сміється*). Нове покоління, обираючи футбол своїм видом діяльності, бачить, чого можна домогтися, як можна за 10-15 років забезпечити себе і сім'ю на все життя. Багато сучасних дівчат мріють вийти заміж за футболіста. Гадаю, все це непогана мотивація. Безумовно, необхідна і частка везіння, і складна робота.

- Чим плануєте здивувати глядачів на Євро-2012?

- Здивувати і порадувати глядача має збірна України. Ми, у свою чергу, повинні підготувати якісне оформлення, якщо у нас буде право на трансляцію матчів.

«МІЖ КИЄВОМ І ДОНЕЦЬКОМ ВІДМІННІСТЬ ВЕЛИКА»

- Чим відрізняється фанатська атмосфера Києва і Донецька?

- Наразі відмінність велика, особливо відвідуваність матчів. Адже 18-тисячний стадіон «Динамо» майже ніколи не буває заповнений на 100%. Київський стадіон наразі не зовсім відповідає побажанням уболівальників. У киян, на відміну від прихильників «Шахтаря», не заведено без попередньої домовленості ходити на домашні матчі «Динамо». «Донбас Арена» - вище рівнем, ніж стадіон «Динамо». На «Арену» люди можуть прийти усією сім'єю, не хвилюючись про безпеку, адже тут не буде п'яних уболівальників, що розбушувалися, чи тисняви. На 55-тисячному стадіоні жодна людина не палить, адже є спеціально відведені місця для куріння. У віп-залі квартет безперервно виконує класичну музику.

- Наскільки гострою нині є конкуренція між Україною та Росією в галузі футболу?

- Яскраво вираженої боротьби я не відчуваю. Окрім, хіба що, таблиці коефіцієнтів УЄФА, в якій Україна та Росія борються за підвищення рейтингу (від нього залежить кількість команд країни в єврокубках). Щодо всього іншого, то судити дуже важко. У Росії більше ресурсів і великих компаній, тому там більші можливості інвестувати у свої футбольні клуби. Незважаючи на це, останнім часом з футбольної мапи Росії зникли наприклад, «Москва» і «Сатурн».

- Чим цікавитеся, окрім футболу?

- Не буду оригінальним, якщо скажу, що намагаюся знаходити час для читання книг, стежити за новинами музики. Люблю сходити на концерт улюблених виконавців, у театр, приміром, на Євгена Гришковця.

Юлія БОЯРСЬКОВА

ВСУПЕРЕЧ БРАТАМ І НА ДОГОДУ СПРАВІ...

» ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЖОДНА ПОДІЯ, ЯКА ПОВ'ЯЗАНА З КНИГОВИДАВНИЦТВОМ, НЕ ОБХОДИТЬСЯ БЕЗ УЧАСТІ БРАТІВ КАПРАНОВИХ. ВІВАТ ПОДІБНІЙ АКТИВНОСТІ, АДЖЕ ВОНА СВІДЧИТЬ ПРО НАЯВНІСТЬ КРЕАТИВНИХ ІДЕЙ ТА ЇХНЮ ОПЕРАТИВНУ РЕАЛІЗАЦІЮ. АЛЕ ЦЬОГО РАЗУ ІДЕТЬСЯ ПРО ІНШЕ.

Прес-конференція, присвячена участі української книговидавничої делегації в роботі XVIII Мінської міжнародної книжкової виставки, яка відбулась у столиці Білорусі, почалась саме з коментарів щодо заяви наших письменників, яку ініціювали славнозвісні брати Капранови.

У документі містився заклик до українських книговидавців та розповсюджувачів бойкотувати книжковий форум з огляду на політичну ситуацію в Білорусі. Незрозуміло, до чого тут політика, коли існують постулати культурологічного обміну, які позитивно діють на людей культурних (принаймні у моральному аспекті), адже розширюють горизонти мислення та сприяють розвитку загальнолюдських цінностей.

Почалась прес-конференція саме з коментарів голови Держкомтелерадіо Юрія Плаксюка, котрий згадав про заяву письменників і наголосив на тому, що вона має право на існування. Хоча, як з'ясували далі, підписанти цього епатажно-патріотичного документа, окрім самих братів Капранових, були віртуальні. Адже згоду поставити своє прізвище під листом дали і Сергій Жадан, який на той момент був за межами України, і Василь Шкляр, котрому телефоном зачитали лише першу частину заяви, та й інші в очі не бачили означеного вище документа. Отже, епатажний заклик до бойкоту – одна з креативних політичних ідей її творців.

За цим криються ще й економічні проблеми. Подорож на один із найпрестижніших європейських книжкових форумів – річ не з дешевих, тож і дозволити її собі могли видавці, які, з різних міркувань, можуть не лише взяти участь, але й чимось допомогти. Цьогоріч із державного бюджету було виділено 50 тис. грн. Багато це чи мало судіть самі, адже на ці гроші було проведено ряд дуже резонансних і важливих з точки зору іміджу України заходів, забезпечено поїздку делегації, оплачено площу в 16,5 кв. м, на якій розмістили український стенд. І ця невеличка територія України стала однією з найбільш відвідуваних.

До українських стендів підходили не лише наші земляки, які живуть у Білорусі, але й білоруси, які цікавились новинками літератури, запитували, чому так мало привезли українських словників і перекладів на білоруську з української і навпаки. Приходили люди різних політичних поглядів та партійної приналежності. Особи культурні й освічені.

На форумі видавці знайомилися з представниками інших країн: Вірменії, Азербайджану, Німеччини (була почесним гостем цьогорічного форуму), Венесуели, Індії, Ірану, Куби, Литви, США, Росії, Швеції, Італії тощо. Головний редактор видавництва «Ярославів Вал» Лілія Максименко розповіла, що, судячи з вищезгаданої заяви, «пригодовані» видавці, яких вона представляла, не лише брали участь у благодійній акції з передачі книг для Клецького дитячого будинку, але й подружилися з білоруськими літераторами та домовились про співпрацю з письменниками. А виставкова експозиція була зібрана працівниками Держкомтелерадіо і до неї увійшли 500 видань, які презентували Україну на гідному рівні.

Продукція представляла роботу близько 100 видавництв різної форми власності. Українська делегація складалась із видавців та трьох представників Держкомтелерадіо. Очолював її начальник управління видавничої справи цього ж державного відомства Олексій Кононенко. У складі офіційної делегації

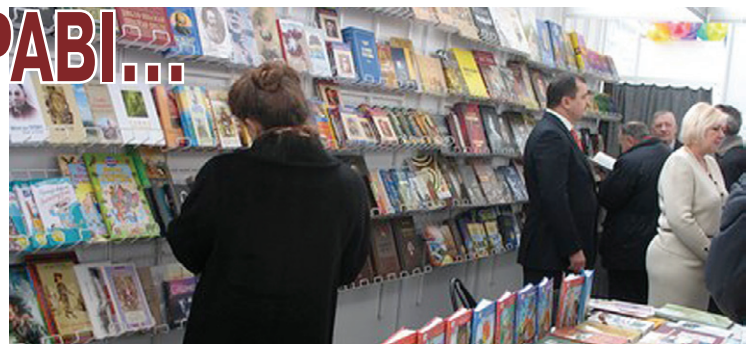

були представники видавництв «Балтія Друк», «Ярославів Вал», «Картографія», ВАТ «Волинська обласна друкарня», ЗАТ «Українська прес-група» (Видавництво газети «День», ПП «Горобець»). Електронну книгу презентувало в Мінську ТОВ «Покетбук». Найбільш затребуваними були твори Марії Матіос, Юрія Андруховича, Ліни Костенко, Василя Шкляра, інформацію про які можна знайти в Інтернеті, видання класиків української літератури, дитячі книги, науково-популярні видання, енциклопедії, довідники, словники.

Спеціальний розділ був присвячений 20-річчю Незалежності України та Євро-2012. Але на окрему розповідь заслуговує подія, що привернула увагу представників трьох держав. Ідеться про презентацію видання «Грюнвальдська битва – битва народів». Видання є масштабним міжнародним проектом, який був створений на замовлення Державного комітету телебачення і радіомовлення України за програмою «Українська книга» та за підтримки Міністерства закордонних справ Литви та Посольства Республіки Білорусь в Україні. Авторами проекту є вчені з трьох країн-учасниць, історики: Альфредас Бумблаускас, Ігор Мазалюк та Борис Черкас. І це перша спроба висловити спільну точку зору на події, що мали великий вплив на розвиток європейської цивілізації.

Про форум у Білорусі, де з демократією, кажуть, кепсько, всі учасники розповідають із замріяним, загадковим виразом обличчя... І як тут не пригадати слова «совісті нації» Ліни Костенко: «Відмовитись – це думка, а поїхати – вчинок...»

Цьогоріч учасники форуму визнають, що поїздка була дуже плідною щодо маркетологічних досліджень і вивчення попиту на українську книгу. Трохи продали, збагатилися зв'язками і вже подумують, як покращити умови участі в таких форумах для письменників, котрі не мають змоги туди поїхати.

Леся САМІЙЛЕНКО

Простіше за все відбутися штампом «Проти лому немає прийому». Що ж, лава запасних у наставника гостей Юппа Хайнкеса (старше покоління вболівальників не забуло його в знаменитій «золотій» збірній ФРН часів Євро-1972) дійсно вдвічі довша за «металеву». Германці можуть дозволити собі розкіш «не помітити» відсутність навіть таких солістів, як Міхаель Баллак чи Транкілльо Барнетта. Маркевич же розраховував на Сергія Пшеничних у центрі захисту.У спарингах він складав тандем на цій ділянці з капітаном команди Міланом Обрадовичем. Пітерському «Зеніту» (ще коли тренувалися в ОАЕ) навіть забив, причому на 88-й хвилині, й це дало нічию 1:1. Загалом престижну, бо то діючий чемпіон Росії. На жаль, минулого четверга Пшеничних дограв тільки до 15-ї хвилини, попрохавши заміну.

Штаб бронзових призерів української першості ухвалив рішення провести заключну фазу підготовки в рідних стінах. Мовляв, що сидіти на теплих берегах Перської затоки й раптом пірнути в справжні морози, які нині однакові в Харкові та Ялті? Тож партнерами в репетиціях виступили «Кремінь» з Полтавщини й «Локомотив» із сусіднього Куп'янська. Забивали ж харків'янам люди «абсолютно іншого калібру» – Ерен Дердійок, Гонсало Кастро та Сідні Сам. Аби не пасувати перед грандами, власник «Металіста» Олександр Ярославський здійснив дорогі придбання, про які вже була розповідь у «ГіПУ». Вочевидь, доречніше було тих же аргентинців брати сюди влітку, тому що адаптуватися нашвидкуруч до зими як такої й до тутешніх реалій побуту – каверзне завдання.

Ви краще скажіть, чому виявилися такими ж «клієнтами а-ля Харків» янычари «Бешикташа»? Стамбульський клуб не виходив за межі турнірного графіка, адже першість Туреччини в розпалі. Але проти київського «Динамо» підопічні Бернда Шустера сприймалися вдома навдивовижу примітивно. Не стверджуватиму, що господарі тягнуть на команду-зірку, це довів і пересічний поєдинок внутрішнього календаря (0:1 від «Анкарагюджю»), але шанси бодай на нічию вони мусили створити! Якщо чесно, то з огляду на безперечну майстерність Гуті, Угу Алмейди, Ернста, Феррарі, Бобо, Куарежми, вони не заслужили саме на 1:4. Тим паче, пенальті, реалізований під завісу Олегом Гусєвим, здавався дещо притягнутим. Однак загалом динамівці переважали, а гра Андрія Шевченка пройшла аншлагом на сайті УЄФА. Тільки не слід поспішати з висновками, що Юрій Сьомін уже підняв свою бригаду до рівня того «Аякса», що не пустив киян, очолюваних Валерієм Газзаєвим, до Ліги чемпіонів. Амстердамці нині розбили в Брюсселі іменитий «Андерлехт» - 3:0, а їхні співвітчизники з «Твенте» в буквальному сенсі взяли Казань – 2:0 над «Рубіном». Ось навчимося на євроарені читати лекції синам Нідерландів – тоді інша річ.

ПОГОДУ В ДОМІ НЕ ВГАДУЮТЬ, А СТВОРЮЮТЬ

Луїс АДРІАНУ довершив у Римі справу, розпочату Жадсоном та Дугласом Костою

» БАНАЛЬНА ТЕЗА ПРО НЕЗРУЧНІСТЬ ОФІЦІЙНИХ МАТЧІВ У ЛЮТОМУ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ ТИРАЖУЄТЬСЯ ЗДЕБІЛЬШОГО У ВИПАДКУ ГУЧНИХ ПОРАЗОК. МОЖНА ГАДАТИ, НАСКІЛЬКИ ВИБИЛО З КОЛІЇ ДОСТРОКОВЕ ПОВЕРНЕННЯ З КРИМСЬКОГО ЗБОРУ ГРАВЦІВ ХАРКІВСЬКОГО «МЕТАЛІСТА». ЗАЛИШИВШИ В ЛАЗАРЕТІ МАРКО ДЕВИЧА, ВІТАЛІЯ БОРДІЯНА, ПАПА ГУЙЄ Й НЕСПОВНА ВІДНОВИВШИ ЕДМАРА, СЛОБОЖАНИ ПОТРАПИЛИ ПІД РОЗДАЧУ В ДОМАШНІЙ ЗУСТРІЧІ 1/16 ФІНАЛУ ЛІГИ ЄВРОПИ З НІМЕЦЬКИМ «БАЙЄРОМ» - 0:4. ХОЧА ПРИБЛИЗНО ПІВТОРА ТАЙМИ ПІДОПІЧНІ МИРОНА МАРКЕВИЧА ТРИМАЛИ ІМУНІТЕТ ПРОТИ ЛЕВЕРКУЗЕНСЬКИХ «ФАРМАЦЕВТІВ».

Між іншим, чекаючи на матч-відповідь 1/8 фіналу Ліги чемпіонів «Шахтар» - «Рома», аналітики не перебільшують запасу міцності, який начебто робить донеччан фаворитами даної пари після виїзних 3:2. Адже що сказав наставник італійців Клаудіо Раньєрі? «Задоволений своїми хлопцями, надто в другому таймі, коли прагнули врятувати ситуацію за рахунку 1:3, який фактично поставив би нас на коліна. В Україні все може скластися по-іншому». Днями Раньєрі про всяк випадок... звільнили. Гадаєте, Мірча Луческу збирається відсиджуватися на «Донбас Арені» в окопах? «Ми змушені будемо атакувати, - обіцяє румунський керманич «гірників», - оскільки «Рома» робитиме це з подвійною силою, з наголосом на контратаки. У першому матчі по перерві було помітно, що «Шахтареві» бракує «фізики». Глядачі можуть хіба що здогадуватися, як складно було грати проти цього суперника».

...Відомо, як часто помиляються синоптики. Нам же поготів не слід робити прогнози на матчі-відповіді. Але погодьтеся, коли вже за таких арифметичних засад, «Динамо» й «Шахтар» не здатні продертися в наступне коло, то – вибачте. Звісно, приємно чути комплімент від Раньєрі («У «Шахтаря» світле майбутнє. Ця команда впевнено тримає м'яч і завжди знаходить неприкритого адресата. Цим вона мені нагадує «Барселону»). Проте аналогії аналогіями, а самі каталонці, повівши на полі лондонський «Арсенал», зрештою впіймали маленького облизня – 1:2.

ЧУНДАК І ВОЛКОВА ЯК ДЗЕРКАЛО НАШОЇ ЗАТЯТОСТІ

Ольга ВОЛКОВА (праворуч) увірвалася до еліти світового фрістайлу

» МАЮ СЕРЙОЗНИЙ РИЗИК ПОМИЛИТИСЯ, ОСКІЛЬКИ ЧЕМПІОНАТ СВІТУ-2011 З ЛИЖНИХ ВИДІВ СПОРТУ ТІЛЬКИ ВЧОРА ВІДКРИВСЯ В НОРВЕЗЬКОМУ ХОЛМЕНКОЛЛЕНІ, ТА ВСЕ Ж НАВАЖУСЯ СКАЗАТИ, ХТО СТАВ ДЛЯ УКРАЇНИ НАЙПОМІТНІШИМИ ПОСТАТЯМИ В ЗИМОВОМУ СЕЗОНІ. ЦЕ МИКОЛАЇВСЬКА МАЙСТРИНЯ ФРІСТАЙЛУ ОЛЬГА ВОЛКОВА ТА ЇЇ ЗАКАРПАТСЬКА КОЛЕГА АННАМАРІ ЧУНДАК – У СНОУБОРДІ. ЧОМУ ТАК ОДНОЗНАЧНО? БУДЬ ЛАСКА...

Волкова наразі стала першою за всі роки медалісткою світових чемпіонатів конкретно для вітчизняного фрістайлу й третьою слідом за гонщицями Іриною Терелею-Тараненко (ЧС-1999) та Валентиною Шевченко (2009), які піднімалися на п'єдестал під егідою FIS у згаданому форматі. Ну а «срібло» Чундак на зимовій Універсіаді в Ерзурумі – також своєрідна прем'єра пісні. Наші слаломісти не ставали призерами жодного великого турніру в розряді дорослих учасників. Юніорське «золото» ужгородської студентки на першості планети-2010 в Новій Зеландії (наввипередки зі швейцаркою Жюлі Цогг) спонукало її йти далі. Причому – недаремно.

Оля розуміла, що «забити гол» китаянкам навряд чи вдасться. Вони відверто домінують у сучасній лижній акробатиці. Між собою Чен Шуан та Сюй Ментао билися на схилах американського Дір-Веллі в діапазоні 188 балів з доважком. Проте й 178,59 вихованки Юрія Кобельника – гідна плата за чітке виконання комбінації «два сальто з трьома гвинтами». Принаймні господарок «поля» Ешлі Колдуелл та Емілі Кук, до яких мусили бути прихильними арбітри, Волкова «обстрибала» відповідно на п'ять та дев'ятнадцять балів.

Тим скептикам, які теоретично могли поставити під сумнів закономірність подібного «бронзового» злету, 24-річна фрістайлістка потужно відповіла на чергових етапах Кубка світу, куди зазвичай з'їжджаються такі самі конкурентки екстра-класу. Кук найкраще зорієнтувалася в московській заметілі, а оскільки організатори вимушено скоротили програму до однієї фінальної спроби замість двох, то досвідченій спортсменці зі США вистачило 93,06. Волкова ж у суперечці з китаянкою Чжан Сінь (а скільки їх з Піднебесної у світовій еліті?) вперше здобула «срібло» - 85,83 проти 84,10 у азійської опонентки. Насамкінець були Раубичі під Мінськом. Цей 15-й етап визначав остаточну таблицю КС. Ольга з шаховим розрахунком пришвартувалася четвертою, що гарантувало їй (знов-таки вперше за кар'єру) третій щабель сукупного рейтингу – 343 залікові очки. Переможниця білоруського раунду Чен Шуан закономірно отримала в згаданій дисципліні «Кришталевий глобус» (442), а між нею та Ольгою ще бачимо Сюй Ментао (420).

Важливо, що наша заспівувачка не самотня в компанії – Надія Діденко з Івано-Франківська завершила кубковий калейдоскоп сьомою, а рівненчанка Ольга Полюк – десятою. Принагідно віддамо належне сильній статі українського фрістайлу, тим паче про вдалі виступи мукачівця Станіслава Кравчука наш тижневик вже розповідав. Кубкова битва в Парку культури імені Горького в Москві підтвердила: нашому ветеранові вистачає пороху, й 102,57 бала залишили позаду відразу двох посланців КНР.

Коли на трасі Аннамарі ЧУНДАК, суперниці не чекають подарунків

Стас відтак посів другу сходинку відразу за мінчанином Антоном Кушніром (119,91). Так само вони зробили погоду й у вотчині сябрів (закарпатський акробат напрацював на 244,49 і не похитнув позицій приятеля з його 256,31). Кушнір, що цікаво, свого часу займався в Галини Досової, нинішньої наставниці Кравчука! Але оскільки умов йому фізкультурне керівництво створювати не квапилося, то наші північно-західні сусіди загітували Антона перебратися через прозорий кордон. Тепер він з «бронзою» Дір-Веллі та сріблястим міні-глобусом КС-2011 (428 пунктів проти 461 в доробку Ці Гуанпу). Я не те що заздрю підданим бацька Лукашенка, однак протокол змагань – штука конкретна. Кравчук (220) – шостий, а миколаївець Олександр Абраменко (213) – восьмий. Це навіть солідно для країни, де споруд для фрістайлу катма!

З оцієї точки зору, прогрес нашого першого «номера» в сноуборді також парадоксально приємний. Аннамарі розповіла, що частенько спарингує з хлопцями, зокрема, Йосипом Пеняком, чиє сьоме універсіадне місце вбачається вельми перспективним. Зазначимо, що на шляху до подіуму пані Чундак залишила на «узбіччі» Ніну Міцич із Сербії, Патрісію Кумер зі Швейцарії та словенку Глорію Котник. Паралельний гігант «на вибування» вимагає дійсно ґрунтовної підготовки. Якщо випередила нашу землячку тільки німкеня Селіна Йєрг, то подібне «срібло» - з відблиском позолоти. А ще - логічне продовження її прориву в 1/8 фіналу чемпіонату світу в Іспанії.

Крім усього, ця відзнака поряд з бронзовим виступом танцювального дуету фігуристів Надія Фроленкова / Михайло Касало дала підстави говорити, мовляв, третя комплексна позиція на Універсіаді (6-5-4) відразу за Росією (14-14-11) та Південною Кореєю (7-3-5) не є винятковою заслугою повпредів біатлону та лижних перегонів. Хоча той же біатлоніст Артем Прима, чия участь у мікст-естафеті з Сергієм Семеновим, Вітою Семеренко та Світланою Крикончук, вивела його до когорти явних мультимедалістів Ерзурума – три титули та одне «срібло». Переможний хет-трик здійснила на берегах Босфору й Віта. Позавчора на Євро-2012 в італійському Ріднау індивідуальну гонку виграв Прима, а у вівторок Олена Підгрушна виборола «срібло» серед жінок. Зимові регалії ми якщо виборюємо, то дякуючи не лише таланту, а й затятості.

Сторінку підготував Євген КАРЕЛЬСЬКИЙ

АНЕКДОТИ ВІД ГіПУ

Сьогодні зранку по дзеркалу показували жахи.

***

Тільки в Росії є три тварини, яких ніхто ніколи не бачив: ядрьона вош, йоханий бабай і бляха-муха.

***

- Читати газети, сидячи на унітазі, розумно.

- Чому?

- Тому, що готовий до будь-яких несподіванок.

***

Народна прикмета:

Якщо ви кинули камінь у воду і не бачите кіл, це означає, що прийшла зима.

***

Якщо стало самотньо і нудно, згадай, що колись ти виявився найбільш спритним сперматозоїдом!

***

Два роки отримував зарплату гречкою. Друзі казали, що я лох! Хто вони тепер?

***

- Покращення життя вже сьогодні.

- Та невже?

- Вік гречки не бачити!

***

Міцне здоров'я – це коли в аптеку ходиш тільки за презервативами…

КОМАТОЗ? ТА НІ - ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ!

ДИВНІ РЕЧІ ПОДЕКУДИ ВІДБУВАЮТЬСЯ З ЛЮДЬМИ, ЯКІ ПОБУВАЛИ НА «ТОМУ» СВІТІ, АЛЕ ПРИМУДРИЛИСЯ ПОВЕРНУТИСЬ. ОГОВТАВШИСЬ ПІСЛЯ КОМИ, ВОНИ ПОЧИНАЮТЬ РОЗУМІТИ, ЩО ЗМІНИЛИСЯ І ОТРИМАЛИ ЗДІБНОСТІ, ЯКИХ РАНІШЕ НЕ МАЛИ.

Скажімо, для 51-річного мешканця туманного Альбіону різнороба на будівництві Томі Макх'ю найбільшою розвагою було надудлитися пива, після чого натовкти комусь пику. Аж доки у 2001 році він сам так отримав по голові, що тиждень провалявся у комі. А коли прийшов до тями, відчув непереборне бажання малювати. З того дня минуло десять років, але художник, який оселився в тілі вуличного забіяки, так і не розлучається з пензлем. Мало того, він може годинами безупинно декламувати вірші, до нестями полюбив братів наших менших і мало не плаче, коли ненароком розчавить якогось жука чи мураху.

Як це пояснити, - достеменно невідомо. Хоча вчені мужі з розумним виглядом намагаються щось зімпровізувати. Мовляв, під час коми активізуються ділянки головного мозку, які відповідають за творчість. Священики трактують це по-своєму – травма відкрила клапан, який випустив на волю його душу. Але чому цей клапан спрацьовує не у всіх?

Анатолій Микитин із Дніпропетровська заледве не переставився від інфаркту. Клінічна смерть, реанімація – і професійний геодезист, як і забіяка Томі, почав малювати. Та ще й як! Приватні колекціонери у чергу стають, аби придбати його шедеври.

Два роки тому англієць Алан Браун пережив надскладну операцію, що тривала 19 годин поспіль. А коли прийшов до тями, попросив олівець і папір. Його ескізи експерти назвали достойними руки Мікеланджело, хоча до хвороби Алан взагалі не вмів малювати.

І це не поодинокі випадки, коли після травм люди здобували здібності, про які навіть не здогадувалися раніше. Наприклад, 13-річна мешканка міста Кнін, що у Хорватії, впала в кому від сильної застуди. А коли оговталася, не змогла порозумітися з батьками, тому що забула хорватську, а розмовляла винятково німецькою мовою, яку доти не знала. Звідкіля, з яких глибин прийшло до неї це вміння? Можливо у комі хтось заклав його у її голову. Але хто?

А ось іще цікавіший випадок. Один із найбільш знаних російських поліглотів – Віллі Мельников – пережив клінічну смерть від поранення в Афгані. Після цього дістав унікальні здібності до навчання, яких не мав раніше. «Подарунок із ноосфери», як охрестили це надбання газетярі, допомогло хлопцю вивчити понад 100 мов і такі «хитрі» науки, як астрофізика, вірусологія, ентомологія та ще багато чого.

Ось тут ми і підходимо до головного. Хто і для чого робить людям такі подарунки? Та й чи подарунки це? А може просто збій у програмі, закладеній у нас. Адже наш організм це певна система, запрограмована на виконання означених функцій. Ми народжуємося, ростемо, відтворюємо собі подібних, а далі вмикаються процеси самознищення, які ніщо не може зупинити. Аж раптом, з тієї чи іншої причини, людський організм починає «глючити». І під впливом якихось зовнішніх чинників вмикає зовсім іншу програму, іноді набагато складнішу, ніж доти.

В Нуріду Курбанову із Баку поцілила блискавка і вона 40 днів пролежала в комі. Прийшовши до тями, стала ясновидющою. Як, зрештою, і знаменита Ванга, яка здобула свій дар після того, як «побувала в обіймах» смерчу.

Так де ж той головний сервер, у якому зберігаються всі наші програми? І хто має до нього безпосередній доступ? Можливо, це сам Всевишній, який бавиться нашими долями, натискаючи на кнопки клавіатури. І чи може хтось крім нього змінити програму? На це нема відповіді. Хіба що лишається чекати, доки когось із нас не «глюконе» так, що програма запуститься сама собою.

Влодко ЩИПУН

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ
(на 28 лютого - 6 березня)

Овен (21.03—20.04). Конкуренти не дрімають, тож не варто демонструвати їм свої уразливі місця. Рішучість - це прекрасно, але не доводьте її до абсурду. Довіртеся інтуїції і пам'ятайте, що все таємне колись стане явним. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – неділя.

Телець (21.04—20.05). Бажання і можливості навряд чи будуть співпадати. Вам може здаватися, що оточуючі використовують Вас, нічого не даючи навзаєм. Проте втихомирте самолюбство і підкорюйтесь розпорядженням керівництва. Сприятливий день - четвер, несприятливий - середа.

Близнюки (21.05—21.06). Розберіться зі справами, що нагромадилися. Вам доведеться відповідати за старі вчинки. Бажано не починати нічого нового і не ділитися планами. У вихідні можливі перспективні пропозиції. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

Рак (22.06—22.07). Вам благоволить Фортуна, тож нині зможете впоратись практично з будь-яким завданням. Для успішної роботи Вам знадобиться терпіння, незворушність і витримка. Але не завадить обережність і уважність. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

Лев (23.07—23.08). Небажано метушитися і поспішати. Ведіть справи грамотно, продумуйте дрібниці, уникайте конфліктних ситуацій. Якщо знадобиться порада і допомога друзів, просто попросіть їх про це. Вихідні присвятіть хатнім справам. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

Діва (24.08—23.09). Перед ухваленням будь-якого остаточного рішення переконайтеся, що Ви врахували навіть найменші дрібниці. Не здавайтеся, якщо виникатимуть труднощі. Пам'ятайте, Ви обов'язково знайдете ключ до успіху. Сприятливий день - четвер, несприятливий - вівторок.

Терези (24.09—23.10). Якщо на початку тижня Ви грамотно скорегуєте свої плани, це наблизить Вас до заповітної мрії. Швидше за все, Ви зустрінете потужний опір недоброзичливців, але все швидко минеться і успіх буде на Вашому боці. Сприятливий день - четвер

Скорпіон (24.10—22.11). На роботі ймовірні зміни, тож у Вас з'явиться можливість професійного зростання. Друзі допоможуть втілити у життя найсміливіші починання. Не бійтеся діяти, і все складеться вдало. Розбіжності у поглядах регулюйте мирним шляхом. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - субота.

Стрілець (23.11-21.12). Не налаштовані на спілкування? Не біда, зате маєте можливість гідно оцінити затишок у своїй оселі. Важливі справи перенесіть на наступний тиждень. Відпочиньте від суєти і шуму. Сприятливий день - вівторок.

Козеріг (22.12—20.01). Улюблена робота стане джерелом життєвих сил, адже відносини з колегами і керівництвом складатимуться гармонічно. Не варто зневірюватись, якщо щось не вдалося з першої спроби. У вихідні відпочиньте, адже від цього залежатиме Ваша душевна рівновага. Сприятливий день - вівторок.

Водолій (21.01—20.02). На Вас чекають проблеми, від кількості яких голова піде обертом. Не кваптеся змінювати місце роботи. Якщо не розгубитеся, знайдете більш вдалі варіанти виходу з кризової ситуації. У вихідні схильність до ризику й імпульсивність можуть зіграти з Вами злий жарт.

Риби (21.02—20.03). Оптимістичний настрій дозволить Вам легко подолати перешкоди і перемогти в будь-якій ситуації. Бажано нікуди не спізнюватись, непунктуальність може стати причиною неприємностей. Наразі не варто говорити з керівництвом про проблеми.

ЗЕМЛЯ ГИНЕ!

НАД ПРИРОДОЮ ПЛАНЕТИ НИНІ НАВИСЛА НАЙБІЛЬША ЗАГРОЗА З ЧАСІВ ЗАГИБЕЛІ ДИНОЗАВРІВ (65 МІЛЬЙОНІВ РОКІВ ТОМУ) – ЗАГРОЗА ЗНИЩЕННЯ. ПРО ЦЕ ІШЛОСЯ В ДОПОВІДІ ООН, ЯКА БУЛА ОПРИЛЮДНЕНА НА НАРАДІ КОНФЕРЕНЦІЇ СТОРІН КОНВЕНЦІЇ ПРО БІОЛОГІЧНЕ РІЗНОМАНІТТЯ. ЦЕЙ ЗАХІД РОЗПОЧАВСЯ В ЯПОНСЬКОМУ МІСТІ НАГОЯ.

У документі підкреслювалося, що нині дуже важливо вжити заходів щодо захисту і відновлення екосистем - лісів, річок, коралових рифів і океанів, життєво необхідних для всього людства. «Нагойська зустріч є частиною зусиль світу, спрямованих на те, щоб привернути увагу до очевидного факту - ми руйнуємо життя на Землі, - заявив у своєму виступі виконавчий директор програми ООН із захисту довкілля Ахім Штайнер. - Ми наближаємося до точки неповернення, коли вже неможливо буде відновити втрати».

У 2002 році учасники Конвенції ухвалили рішення забезпечити до 2010 року «суттєве скорочення» темпів використання природних ресурсів на Землі. Однак, як було визнано на Конференції, ця мета так і не була досягнута. Нарада в Нагої покликана визначити нові завдання до 2020 і 2050 років. Навколо цієї проблеми точаться основні дебати. Зустріч триватиме два тижні, в її роботі беруть участь представники двохсот країн світу.

При передруку посилання на тижневик *«Говорить і показує Україна»* обов'язкове. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу – автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети *"Говорить і показує Україна"*

ГіПУ

Шеф-редактор **Валерій СТЕПАНЮК**

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, видруковано з редакційних фотоформ ЗАТ "Сьогодні Мультімедіа", Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друк офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції: Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06681

Індекс у каталозі: 60953

4 820114 730015

E-mail: gputele@bigmir.net ; www.gipu.com.ua